

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4Co/242/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7211229341
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Šoltýsová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7211229341.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko a.s., IČO: 35697270, Metodova 8, Bratislava proti odporcovi: Q. F., nar. X. X. XXXX, Q. XX, K., toho času na neznámom mieste zastúpený opatrovníčkou Q.. X. R., vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Košice - okolie za účasti vedľajších účastníkov na strane odporcu v 1. rade Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO: 42176778, Nám. legionárov 5, Prešov, zastúpený JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Sov. hrdinov 163/66, Svidník a v 2. rade Združenie na podporu práv spotrebiteľov, IČO: 42264979, Seberíniho 9, Bratislava u v konaní o zaplatenie 611,19 eura s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka v 1. rade proti rozsudku súdu prvého stupňa sp. zn. 17C/107/2012-89 zo dňa 6. 2. 2013 čo do výroku o trovách konania takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o trovách konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol odporca zaviazaný povinnosťou zaplatiť navrhovateľovi 149,25 eura s 9 % ročným úrokom z omeškania od 11. 6. 2010 do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti bol návrh zamietnutý a prvostupňový súd rozhodol tak, že účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

Navrhovateľ sa návrhom podaným dňa 19. 10. 2011 na Okresnom súde Košice II domáhal voči odporcovi zaplatenia sumy vo výške 611,19 eura s prísl.. Zároveň si navrhovateľ uplatnil aj náhradu trov konania.

Súd vydal vo veci dňa 28. 10. 2011 platobný rozkaz, č. k. 42Ro/385/2011-30, ktorý však zrušil uznesením zo dňa 11. 4. 2012, č. k. 42Ro/385/2011-39, nakoľko ho nebolo možné doručiť odporcovi do vlastných rúk.

Uznesením č.k. 17C/107/2012-81 zo dňa 16. 1. 2013 súd pripustil zmenu žalobného petitu na základe podania navrhovateľa doručeného súdu dňa 7. 1. 2013 a to tak, že navrhovateľ si voči odporcovi uplatňoval sumu 149,25 eur za neuhradené služby, 130,- eur za zmluvnú pokutu a 203,03 eur ako náhradu škody za odpredanie zľavnených mobilných zariadení.

Pobyt odporcu po dôslednom šetrení nie je známy, preto podľa § 29 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) mu bola ustanovená opatrovníčka na zastupovanie v tomto konaní. Podaním doručeným súdu dňa 5. 2. 2013 ospravedlnil navrhovateľ svoju neúčasť na pojednávaní nariadenom na deň 6. 2. 2013 z dôvodu hospodárnosti konania. Podľa § 101 ods. 2 O.s.p. súd konal v neprítomnosti opatrovníčky odporcu a navrhovateľa.

Účastníci konania uzavreli dňa XX. X. XXXX Zmluvu o pripojení číslo P. spolu s dodatkom k zmluve o pripojení z uvedeného dňa, a dňa XX. X. XXXX zmluvu o pripojení č. P. spolu s dodatkom k tejto zmluve na základe ktorých navrhovateľ odporcovi požičal 2 kusy SIM kariet a predal mu telekomunikačné zariadenie - zn. S. A. H. XG T. za kúpnu cenu 29 eur (na základe dodatku k zmluve o pripojení č. P.).

Navrhovateľ sa pri uzatvorení zmluvy č. P. dohodol s odporcom, že počas platnosti dodatku k tejto zmluve má odporca nárok na poskytnutie benefitu „Benefit nonstop a benefit SMS a MMS“ na služby využívané prostredníctvom pridelených SIM kariet. Odporca sa zaviazal, že zotrvá v zmluvnom vzťahu podľa čl. 5 bod 1 dodatku, v opačnom prípade je povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 130,- eur podľa čl. 5 bod 3 dodatku.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení má súd za to, že účastníci konania uzavreli zmluvy o pripojení, na základe ktorých sa odporca zaviazal za služby poskytované navrhovateľom riadne a včas platiť. Odporca si ale neplnil svoje povinnosti podľa vyššie uvedených zmlúv, navrhovateľovi teda okrem pohľadávky za neuhradené služby mal vzniknúť voči odporcovi aj nárok na náhradu škody, ktorú predstavuje suma, ktorou navrhovateľ dotoval telekomunikačné zariadenie, ktorý od neho odporca pri uzatvorení zmluvy o pripojení a podľa dodatku k tejto zmluve odkúpil za zvýhodnenú cenu. Rovnako na základe bodu 5.1 a 5.3 Dodatku k zmluve o pripojení č. P. mal vzniknúť navrhovateľovi voči odporcovi nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty v celkovej výške 130,- eur.

Súd aplikujúc v predmetnej veci spotrebiteľské právo, uzavrel, že ustanovenia upravujúce zmluvnú pokutu vo výške 130,- eur pre odporcu, sú neprijateľné zmluvné podmienky. Zmluvná pokuta pre navrhovateľa v prípade, že tento poruší svoje povinnosti vyplývajúce mu z predmetnej zmluvy v dodatku dohodnutá nebola. Súd považoval zmluvnú pokutu za neprimeranú sankciu aj z hľadiska času, kedy dodávateľ vôbec nerozlišuje situáciu, keď v dôsledku nezaplatenia sumy odporcom dôjde k ukončeniu zmluvy 1 mesiac pred uplynutím doby viazanosti s prípadom keď spotrebiteľ nezaplatí cenu hneď v prvý mesiac viazanosti, teda na začiatku zmluvného vzťahu. Práve vyššie uvedené skutočnosti spôsobujú nielen nerovnováhu v zmluvných vzťahoch, ale aj neprijateľnosť a v ďalšom dôsledku aj neplatnosť, pretože nie je možné akceptovať stav, v rámci ktorého jedna zo zmluvných strán zneužíva svoje postavenie na to, že diktuje zmluvné podmienky, ktoré buď spotrebiteľ bezvýhradne prijme alebo s ním dodávateľ neuzavrie zmluvu. Dodávateľ zároveň masívnou reklamou vytvára spotrebiteľovi legitímne očakávanie, že vstupuje do zmluvného vzťahu so zmluvnou stranou, ktorá sa správa korektne. Spotrebiteľ má objektívne iba veľmi nejasnú predstavu o obsahu zmluvných podmienok, a to nielen vzhľadom na veľmi drobné a nečitateľné písmo, akým sú podmienky v dodatku k zmluve o pripojení uvedené, ale aj pre slovné formulácie jednotlivých zmluvných dojednaní a ich množstvo v jednom súvislom texte. Vzhľadom na vyššie uvádzané a konkrétne skutkové okolnosti tohto prípadu má súd za to, že zmluvné podmienky o dojednaní zmluvnej pokuty sú neprijateľné, čo spôsobuje, že toto dojednanie je neplatné od počiatku a preto nespôsobuje predpokladané a dohodnuté právne účinky. Súd preto časť navrhovateľom uplatnenej pohľadávky vo výške 130,- eur zodpovedajúcej zmluvnej pokute podľa ust. bodu 5.3 Dodatku k zmluve o pripojení č. P. zamietol.

O trovách konania medzi navrhovateľom a odporcom rozhodol súd v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. V tomto konkrétnom prípade súd nepriznal náhradu trov konania žiadnemu z účastníkov. Keďže súd zamietol nároky navrhovateľa vo výške 130,- eur titulom zmluvnej pokuty a 203,03 eur titulom modifikovanej zmluvnej pokuty uplatnenej ako náhrada škody a priznal mu len pohľadávku vo výške 149,25 eur titulom neuhradených služieb, pomer úspechu odporcu voči navrhovateľovi bol 65% - 35%. Odporcovi by teda vzniklo právo na náhradu 30% (65% - 35%) jeho trov konania, no v tomto konaní mu žiadne trovy nevznikli.

Podľa ust. § 150 ods. 1 O.s.p., ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, nemusí súd výnimočne náhradu trov konania celkom alebo sčasti priznať. Súd prihliadne najmä na okolnosti, či účastník, ktorému sa priznáva náhrada trov konania, uviedol skutočnosti a dôkazy pri prvom úkone, ktorý mu patrilo; to neplatí, ak účastník konania nemohol tieto skutočnosti a dôkazy uplatniť.

Súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi konania na strane odporcu - Združeniu na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ktorý bol v konaní zastúpený advokátom (a uplatnil si trovy právneho zastúpenia vo výške 141,19 eur) náhradu trov konania a to práve v zmysle citovaného ust. § 150 ods. 1 O.s.p.

Právo dať sa zastúpiť v konaní pred súdom advokátom patrí medzi základné práva garantované Ústavou SR. Preto nikomu nemožno brániť v tom, aby bol v konaní právne zastúpený kvalifikovaným advokátom. Účastník konania, ktorý advokátovi udelí plnú moc na zastupovanie v konaní pred súdom si musí byť vedomý rizika, že mu v konaní právo na náhradu trov konania nemusí vzniknúť alebo mu náhrada trov konania nebude priznaná z rôznych zákonom prípustných dôvodov. Teda právo dať sa zastúpiť advokátom a právo na náhradu trov konania nie sú nerozlučne späté. Pri priznaní či nepriznaní náhrady trov konania je potrebné prihliadať nielen na procesnú úspešnosť v spore, ale aj na účelnosť vynaložených trov. A práve skutočnosť, že súd v danom prípade považoval trovy vedľajšieho účastníka konania za neúčelné, nadbytočné a nehospodárne viedla súd k rozhodnutiu nepriznať vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania spočívajúcich v náhrade trov právneho zastúpenia.

Súd uzavrel, že vedľajší účastník konania je združením založeným na ochranu spotrebiteľa, čo zakladá predpoklad aktívnej pomoci a činnosti samotného takéhoto združenia a nielen činnosť, ktorá spočíva v tom, že združenie sa dá zastúpiť advokátom. Právne zastúpenie advokátom by bolo odôvodnené len v mimoriadne náročných právnych veciach, čo samozrejme nie je prípad vznesenia námietky premlčania. V tomto prípade konanie združenia vzbudzuje dojem účelovosti takéhoto konania, ktoré spočíva len vo vstupe do konania spolu so splnomocneným advokátom za účelom dosiahnutia odmeny.

Ďalší vedľajší účastník na strane odporcu Združenie na podporu práv spotrebiteľov žiadne trovy neuplatnilo. Preto potom súd rozhodol tak, ako bolo uvedené.

Proti tomuto rozsudku včas vo výroku o trovách konania podal odvolanie vedľajší účastník v 1. rade prostredníctvom svojho právneho zástupcu, ktorý v rozsiahlom odvolaní vyčíslil náhradu trov konania vo výške 188,40 euro. Žiadal preto zmeniť rozsudok v napadnutej časti a priznať túto náhradu. V rozsiahlom odvolaní poukázal na to, že každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávisle a nestranným súdom, zriadeným zákonom a každý musí mať možnosť poradiť sa. Poukázal na poskytnutie právnej pomoci, na rozhodnutia odvolacích súdov v rôznych konaniach, kde bola priznaná vedľajšiemu účastníkovi náhrada trov konania a dal do pozornosti aj rozsudok Súdneho dvora Európskej únie, z ktorého vyplýva, že každý má právo aj na advokáta aj na náhradu trov konania.

Odvolací súd bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. prejednal vec v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že nie sú dôvody pre vyhoviecie návrhu na zmenu rozhodnutia prvostupňového súdu.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v napadnutom rozhodnutí v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov, prípadne na zdôraznenie správnosti uviesť niektoré nové okolnosti.

V zmysle tohto zákonného ustanovenia a citácie jednoznačne sa odvolací súd stotožňuje so závermi prvostupňového súdu. V prípade priznania náhrady trov je potrebné posudzovať účelnosť vynaloženia týchto trov konania. Neznalosť predmetu konania neumožňuje chápať záujem vedľajšieho účastníka na výsledkoch sporu, ak nemá základnú vedomosť o tom, aké právo a právo koho má ako subjekt na to zriadený chrániť. A v tomto prípade ešte odvolací súd považuje za dôležité zdôrazniť, že odporca je v čase konania na neznámom mieste a je zastúpený opatrovníčkou. Popritom právne zastupovanie advokátom by teda bolo odôvodnené len v mimoriadne náročných právnych veciach, čo samozrejme nie je prípad o vznesenej námietke premlčania. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom prvostupňového súdu v tom, že v tomto konkrétnom prípade, pretože je treba posúdiť stále konkrétny prípad, tento

vzbudzuje dojem účelovosti konania, ktoré spočíva len vo vstupe do konania spolu so splnomocneným advokátom za účelom dosiahnutia odmeny.

Ďalší vedľajší účastník odporcu Združenie na podporu práv spotrebiteľov si žiadne trovy neuplatnil.

Z týchto dôvodov bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1. 5. 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.